

MOTINOS DIENOS OKTAVA

Bernardinų bažnyčioje gegužės 2–9 d. švenčiama Motinos dienos oktava. Ta intencija Mišių liturgija vyks šiokiadieniais ir šeštadienį 18 val., o sekmadieniais (gegužės 2 ir 9 d.) – 17 val. Savo gyvų ir mirusių mamų bei senelių vardus galima užrašyti zakristijoje į specialią knygą.

KVIEČIAME APLANKYTI PARODAS BERNARDINUOSE

Paroda „Ne tik šaknys“

Po Stalino mirties tremtiniai išgyveno viltį sumišusią su nerimu – kas laukia grįžus į sovietinę Lietuvą. Juozo Lukio (1927 - 2001) fotografinio palikimo remediacija. Fotonegatyvai iš tremties Irkutsko srityje, Alzamajuje, ir kelių metų laikotarpio, grįžus į Lietuvą.

Alyvdo Lukio (g. 1958 tik tėvams grįžus į Tėvynę) fotografijos iš serijos „Ars Botanica“. 2020 m., ruduo. Paroda veiks iki gegužės 14 d. Bernardinų bažnyčios Šv. Bernardino galerijoje III-iaame aukšte.

Algimantas Ramanauskas. Tapybos darbų paroda

Dailininko Algimanto Ramanausko (1955–2017) tapybos darbų paroda iš ciklo „Mėlyno gintaro ieškojimas“. *Vieną kartą, seniai, seniai, kai mūsų žmonių dar visai nebuvo...*

Paroda atidaryta Bernardinų Bendruomenės centre, I aukšte.

PRAŠOME PARAMOS BAŽNYČIOS APŠVIETIMO TVARKYMIUI

Mieli parapijiečiai, kadangi bažnyčios švietuvai yra labai brangūs, o laikui bėgant jie perdega, ir reikia juos keisti, kviečiame aukoti ar padėti surasti rėmėjų bažnyčios apšvietimo tvarkymui. Aukos galima pervesti į Bernardinų parapijos sąskaitą, mokėjimo pavedimo PASKIRTIES laukelyje įrašius aukos paskirtį: *Bažnyčios apšvietimo fondui*. Dėkojame už Jūsų pastangas. Telaimina Jus Dievas.

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO PARAPIJOS
FINANSINĖ ATASKAITA UŽ 2021 M. 1-AJĮ KETVIRTĮ

Likutis laikotarpio pradžiai: -5706 Eur

2021 m. 01-03 mėn. įplaukos:

1. Šv. Mišių rinkliavos: 15226 Eur
 2. Aukos, parama, labdara: 19709 Eur
- Iš viso įplaukų: 34935 Eur

2021 m. 01-03 mėn išlaidos:

1. Ūkinės išlaidos (šildymas, personalo išlaidos, paslaugos, bažnyčios puošimas, ryšio

ir raštinės išlaidos, įgalaikis ir trumpalaikis turtas, remontai): 31307 Eur

2. Kitos (liturgija, evangelizacija, karitatyvinė ir sielovadinė veikla, parama, labdara, renginiai): 5985 Eur

Iš viso išlaidų: 37292 Eur

01-03 mėn. balansas "+" ; "-": -2357 Eur

Likutis laikotarpio pabaigai: -2357 Eur

VILNIAUS ŠV. PRANCIŠKAUS ASYŽIEČIO (BERNARDINŲ) PARAPIJA

Maironio g. 10, LT-01124 Vilnius

Parapijos raštinės darbo laikas:

I–IV 13–17 val., V 9–12 val.

Kunigas budi zakristijoje:

III, IV, V 16.00–17.45 val.

IV 16.00–17.45 val. budi parapijos klebonas

br. kun. Evaldas Darulis

Tel. 8 616 01159, el. paštas: info@bernardinai.lt

www.bernardinuparapija.lt

BERNARDINAI

Nr. 804

V VELYKŲ SEKMADIENIS. MOTINOS DIENA

2021 gegužės 2 d.

*Kas pasilieka manyje
ir aš jame, tas duoda
daug vaisių*

Jn. 15, 5

EVANGELIJA (Jn. 15, 1-8)

Jėzus kalbėjo savo mokiniams:

„Aš esu tikrasis vynuogmedis, o mano Tėvas – vynininkas. Kiekvieną mano šakelę, neduodančią vaisiaus, jis išpjauja, o kiekvieną vaisingą šakelę apvalo, kad ji duotų dar daugiau vaisių. Jūs jau esate švarūs dėl žodžio, kurį jums kalbėjau. Pasilikite manyje, tai ir aš jumyse pasiliksiu. Kaip šakelė negali duoti vaisiaus pati iš savęs, nepasilikdama vynuogmedyje, taip ir jūs bevaisiai, nepasilikdami manyje.“

Aš esu vynuogmedis, o jūs šakelės. Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių; nuo manęs atsiskyrę, jūs negalite nieko nuveikti. Kas nepasilikis manyje, bus išmestas laukan ir sudžius kaip šakelė. Paskui surinks šakeles, įmes į ugnį, ir jos sudegs. Jei pasiliksite manyje ir mano žodžiai pasilikis jumyse, – jūs prašysite, ko tik norėsite, ir bus jums suteikta. Tuo bus pašlovintas mano Tėvas, kad jūs duosite gausių vaisių ir būsite mano mokiniai“.

V VELYKŲ SEKMADIENIO ŠV. MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 9, 26–31: *Jiems išpasakojo, kaip kelionėje Saulius regėjo Jėzų*
Ps 22, 26b–27. 28. 30. 31–32. P.: *Aš tave, Viešpatie, aukštinsiu didžiulėj bendrijoj. / Aleliuja.*

1 Jn 3, 18–24: *Štai jo įsakymas: kad tikėtume ir mylėtume*

Jn 15, 1–8: † *Kas pasilieka manyje ir aš jame, tas duoda daug vaisių*

Jėzus duoda nuostabų palyginimą apie vynuodį ir šakelės. Mes esame Jo šakelės, kurios negali duoti vaisių be Jėzaus. Esame tik kūriniai ir patys iš savęs neturime nei gyvybės, nei meilės, nei kūrybingumo ir patys iš savęs negalime duoti vaisių. Visa, kuo mes esame ir kas esame, yra iš Dievo. Nuodėmė mus (žmones plačiau prasme) atskyrė nuo Dievo, todėl mirštame, sudžiūstame kaip šakelės. Galime vytiš iliuziją, jog patys esame vynuodžiai ir iš visų jėgų galime stengtis žaliuoti ir duoti vaisius, bet visos pastangos galiausiai nueina perniek.

Tik pasilikdami Jėzuje galime duoti vaisių amžinajam gyvenimui, tik maitindamiesi Juo galime gyventi. Kyla klausimas: kaip pasilikti Jame? Kitoje vietoje Jėzus sako: „Aš esu gyvoji duona, nužengusi iš dangaus. Kas valgys šią duoną – gyvens per amžius. Duona, kurią aš duosiu, yra mano kūnas už pasaulio gyvybę“ (Jn 6, 51). Kad būtume Jėzaus dalimi, turime tiesiogine žodžio prasme Juo maitintis, valgędami Jo Kūną ir gerdami Jo Kraują, kuriuos Jis teikia per Šventąją Komuniją. O to vaisiai turi būti Jėzaus gyvenimas mumyse, Evangelinis gyvenimas. Valgędami Jo Kūną ir gerdami Jo Kraują tampame Jėzaus dalimi, o Jis mūsų. O tai neatsiejama nuo tapimo Evangelijos

žmonėmis. Duoti vaisių – tai gyventi taip, kaip gyveno Jėzus, leisti, kad pats Jėzus gyventų mumyse. Tai meilės, pasiaukojimo, šventumo kelias. Tai nėra lengva, todėl Jėzus ir sako, jog vynuodinkas kiekvieną vaisingą šakelę apvalo, kad ji duotų dar daugiau vaisių. Tai Dievo malonė, veikianti mumyse. Tiesa, apvalymas gali būti skausmingas, nes esame priauginę ataugų, kurios mums nenauodingos ir jas reikia išpjauti. Tai mūsų puikybės, egoizmas ir kitos ydos, kurios kaip ūgliai sudygs ta mumyse, eikvoja mūsų energiją, bet neduoda vaisių.

Galiausiai Viešpats neatima mūsų laisvos valios ir tik nuo mūsų pasirinkimo priklauso, ar mes įaugsim į Kristaus Kūną ir duosime vaisių. Jeigu nesutiksime būti apvalyti, liksime priauginę bevaisių ūglių, liksime savotiškais „parazitais“, Vynininkui teks mus išpjauti ir išmesti laukan, kad sudžiūtume kaip šakelės.

Šiandien dėkosiu Jėzui, kad esu Vynuodžio šakelė ir galiu duoti vaisių.

Šiandien prašysiu Dievo malonės, kad Jis apvalytų mane nuo mano ydų, idant galėčiau duoti dar daugiau vaisių ir Jį pašlovinti.

Šv. Rašto meditacijos „Kasdienė duona“

Dievo Motina Marija

Šis sekmadienis – Motinos diena. Motinos vardas Lietuvoje nuo seno visų pirma siejamas su Dievo Motinos Marijos vardu. Yra daug Jos vardo bažnyčių, stebuklais garsėjančių paveikslų. Tačiau ne taip lengva rasti tekstų, kurie ne tik tikėjimą, bet ir mąstymą priartintų prie šio vardo.

(...) Žmonių meilė ir nuoširdumas nepagalėjo „Viešpaties tarnaiti“ titulu. Peržvelkime Jai skirtas litanijas, ko tik jose nerasime? Marija pavadinta ir rože, ir indu, ir bokštu, ir žvaigžde. Tai yra mums suprantami žodžiai. Bet kai tariame „Dievo Motina“, prieš mus stoja paslaptis. Per menkas yra mūsų protas suprasti, kaip visatos Kūrėjas galėjo tvarinį išaukštinti ligi savo Motinos garbės ir kaip tas tvarinys drįso vadinti Dievą savo Sūnumi. Tačiau tai yra ne pasaka, bet tikrovė: amžinajam žodžiui tapus žmogumi, Marija tapo Dievo Motina.

Nustebęs šv. Anzelmas kalbėjo: „Niekio negalima lyginti su Marija. Tik vienas Dievas yra už ją didesnis!“. Dievo Motinos didybę mes šiek tiek suvoksime, jei atsiminsime, kad visi pasaulio mokslininkai, karaliai, kunigai ir dangaus angelai kartu sudėjus nėra žmonijai tiek davę, kiek yra davusi Marija savo Sūnaus Jėzaus asmenyje. Visa tai padarė dangaus pasiuntiniui duotas Jos sutikimas: „Teesie man, kaip tu pasakei“ (Lkl, 38). Ir tada „Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų“ (Jn I, 14). Kadangi „tas Žodis buvo pas Dievą, ir Žodis buvo

Dievas“ (Jn I, 1), tai ir Jo motina yra Dievo Motina.

Bet Dievo Sūnaus įsikūnijimas buvo tikrai išganymo plano pradžia. Motinystės ryšys Mariją jungia su visu išganymo darbu. Kol vaikutis

Jėzus dar nebuvo pasirodęs pasaulyje, Marija iš savo sielos gelmių siuntė Jam savo maldas. Kai kietos žmonių širdys nedavė Jai vietos Betliejuje, bet priverė apsigyventi gyvulių tvarte, savo motinišku glėbiu Ji gynė tą dieviškąjį vaikutį nuo šalčio. Kai Erodo žiaurumas tą naują gimę vijo į Egiptą, Marijos motiniškos rankos buvo vienintelė Jo apsauga. Kai Išganytojas „augo metais ir išmintimi“ Nazareto namelyje, motiniškos Marijos akys saugojo Jį dieną ir naktį. Ir kai Jis ant Golgotos grūmėsi

su mirtimi, kai gėstančios Jo akys iš visų pusių matė tikrai priešus, motina – Dievo Motina – savo Sūnaus neapleido, bet stovėjo po Jo kryžiumi su skausmo perverta širdimi. Tokia Motina ir Mergelė Marija yra verta didelės pagarbos. (...)

Apie Švč. Mergelę Mariją galima daug pasakyti, minėti Jos skaisčią, nuodėmės nepalietą sielą, aukos ir meilės gyvenimą, Jos herojiškas dorybes. Marijai tinka gražiausi ir garbingiausi vardai. Tačiau mes niekuo neišreikšime Jai didesnės pagarbos kaip pavadindami Ją Dievo Motina.

pagal kunigo Povilo Jako (1908–1968)
paliktus tekstus

